

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Επιμένει ο Σόιμπλε για πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ επί 10 χρόνια μετά το 2018

Το επιχείρημα ότι η Ελλάδα έχει συμφωνήσει από τον Ιούλιο του 2015 στην επίτευξη του δύσκολου στόχου της διατήρησης πρωτογενών πλεονασμάτων ύψους 3,5% του ΑΕΠ για 10 χρόνια, χρησιμοποιεί η γερμανική πλευρά για να μην ξεκινήσει τη συζήτηση που μπορεί να καταλήξει στη μείωσή του. Όπως αναφέρει η Καθημερινή, σύμφωνα με πηγή του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών, δεν πρέπει να υπάρξει συζήτηση που θα προσδιορίσει το μεσοπρόθεσμο διάστημα στο οποίο πρέπει η Ελλάδα να διατηρήσει τον υψηλό στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ, καθώς αυτό έχει συμφωνηθεί στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο. Δηλαδή των αρχηγών κρατών-μελών. Η ίδια πηγή αναφέρει στην «Κ» ότι τον Ιούλιο του 2015, κατά τη διάρκεια της γνωστής Συνόδου Κορυφής (στην οποία συμφωνήθηκε το τρίτο μνημόνιο), μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες και παρουσία του Έλληνα πρωθυπουργού Αλ. Τσίπρα, στο προσχέδιο της συμφωνίας αναφερόταν ότι ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ θα διατηρηθεί για 10 χρόνια. Ωστόσο, ύστερα από αίτημα του Έλληνα υπουργού Οικονομικών Ευκλ. Τσακαλώτου, στο τελικό κείμενο αντικαταστάθηκαν τα «10 χρόνια» με τη λέξη «μεσοπρόθεσμο». Για τη γερμανική πλευρά, όμως, αυτό ήταν απλώς μια αλλαγή λέξεων και όχι ουσίας. Στο πλαίσιο αυτό, μόνο τυχαία δεν είναι η επαναφορά του ζητήματος από τη γερμανική εφημερίδα Süddeutsche Zeitung (SZ). «Ενώ η γερμανική κυβέρνηση πιέζει να παραταθεί για άλλα δέκα χρόνια το πρωτογενές πλεόνασμα που συμφωνήθηκε μέχρι το 2018, η Γαλλία και η Ιταλία βλέπουν σε αυτό κίνδυνο για την πολιτική και οικονομική σταθερότητα της χώρας και αντ' αυτού επιθυμούν την προώθηση συζητήσεων για την ελάφρυνση του χρέους», ανέφερε χθεςινό δημοσίευμα της εφημερίδας. Και προσθέτει πως «επειδή η Γερμανία είναι διατεθειμένη να συζητήσει για ελάφρυνση του χρέους μετά το 2018, ζητεί από τώρα να αποφασιστούν δεσμευτικά μακροχρόνιοι δημοσιονομικοί στόχοι. Μέχρι τώρα οι Ευρωπαίοι συμφώνησαν σε πρωτογενές πλεόνασμα 3,5%. Αυτόν τον στόχο θέλει η Γερμανία να τον επιβάλει για άλλα δέκα χρόνια, κάτι που το Ταμείο θεωρεί μη ρεαλιστικό, όπως κι ένα μεγάλο τμήμα του Eurogroup». Μάλιστα, η SZ επισημαίνει πως και από κύκλους της Ε.Ε. εκτιμάται ότι οικονομικά δεν έχει νόημα η διατήρηση πρωτογενών πλεονασμάτων ύψους 3,5% του ΑΕΠ για 10 χρόνια, γιατί θα οδηγούσε σε «στραγγαλισμό της ανάπτυξης». Αντιθέτως, στο άρθρο της εφημερίδας αναφέρεται ότι ο αυτόματος μηχανισμός λήψης μέτρων (γνωστός ως «κόφτης» δαπανών) θα μπορούσε να παραταθεί για μεγαλύτερη χρονική διάρκεια, σε περίπτωση που η Ελλάδα δεν εφαρμόζει τους όρους του προγράμματος. Κατά τη SZ, μία τέτοια εξέλιξη θα μπορούσε να δώσει μεγαλύτερη βεβαιότητα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) να συμμετάσχει στο ελληνικό πρόγραμμα. Υπενθυμίζεται ότι ο «κόφτης» των δαπανών παύει να ισχύει μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, στα μέσα του 2018.

FT: «Ναυάγιο» των συζητήσεων και κόντρα

Οι Financial Times σημειώνουν ότι το Eurogroup ολοκληρώθηκε με ελάχιστη πρόοδο σε ό,τι αφορά την επίλυση των διαφορών μεταξύ Ευρωζώνης και Ταμείου.

Μολονότι η κυβέρνηση χαρακτήρισε τις αποφάσεις του Eurogroup ως «εθνική επιτυχία», οι Financial Times μιλούν για «ναυάγιο» των συζητήσεων και για κόντρα μεταξύ ΑΝΤ και Ευρωπαίων.

Η Ευρωζώνη και το Ταμείο είναι στα «μαχαίρια» στην προσπάθειά τους να καταλήξουν σε μία συμφωνία που θα επέτρεπε στο ΑΝΤ να μπει στο ελληνικό πρόγραμμα, αναφέρει το δημοσίευμα. Οι Financial Times γράφουν ότι το Eurogroup ολοκληρώθηκε με ελάχιστη πρόοδο σε ό,τι αφορά την επίλυση των διαφορών μεταξύ Ευρωζώνης και Ταμείου για το πρόγραμμα, παρότι όπως σημειώνει, οι υπουργοί ενέκριναν το πακέτο των βραχυπρόθεσμων μέτρων ελάφρυνσης του ελληνικού χρέους.

Άλλωστε και στις δηλώσεις του ο Γερούν Ντάισελμπλουμ παραδέχθηκε ότι εγκαταλείφθηκε ο στόχος να μπει το ΑΝΤ στο πρόγραμμα έως το τέλος του χρόνου. «Δεν πιστεύω ότι είναι δυνατόν αυτό», είπε, «Οι συζητήσεις, μας πάνε στην επόμενη χρονιά».

Η συμμετοχή του Ταμείου είναι βασική για τη διατήρηση της πολιτικής υποστήριξης του προγράμματος στα γερμανικά και ολλανδικά κοινοβούλια. Αυτό σημαίνει ότι η εμπλοκή του ΑΝΤ μπορεί να είναι κλειδί για το μέλλον του ίδιου του προγράμματος, δεδομένου ότι τα εθνικά κοινοβούλια έχουν λόγο στην έγκριση των δόσεων, προειδοποιεί το δημοσίευμα.

Γιατί «ναυάγησαν» οι συζητήσεις

Οι συνομιλίες ναυάγησαν εξαιτίας της σύγκρουσης μεταξύ ΕΕ και Ταμείου για το αν οι μεταρρυθμίσεις στα εργασιακά, μεταξύ άλλων, που απαιτούνται να εφαρμόσει η Ελλάδα υπό την περσινή συμφωνία θα επιτρέψουν την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος 3,5% για το 2018, αναφέρουν οι Financial Times.

Το ΑΝΤ επέμεινε ότι απαιτούνται περαιτέρω μεταρρυθμίσεις, ιδίως στα φορολογικά και τις συντάξεις, για να διατηρηθούν τα πλεονάσματα σε αυτό το επίπεδο.

Διπλωματικές πηγές της εφημερίδας σημειώνουν ότι στο Eurogroup βασικοί υπουργοί, όπως ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, επέμειναν ότι η περαιτέρω συζήτηση για τα μέτρα ελάφρυνσης χρέους και τους μεσοπρόθεσμους στόχους του προϋπολογισμού μπορούν να γίνουν μόνο μετά από το τέλος του προγράμματος το 2018.

Στη συνέντευξη Τύπου, ο Ντάισελμπλουμ είπε ότι άκουσε 19 διαφορετικές γνώμες για τους στόχους των πρωτογενών πλεονασμάτων. Οι απόψεις για το πόσο πρέπει να διατηρηθεί το 3,5% μετά από το 2018 κυμαίνονται από τα 3 έως τα 10 χρόνια.

Δεν υπήρξε σημαντική εξέλιξη απόψε

«Απέχουμε πολύ από τη συμφωνία... Δεν υπήρξε σημαντική εξέλιξη απόψε», τόνισε αξιωματούχος του ΑΝΤ στους Financial Times την ώρα που κάποιες χώρες ήταν πολύ ξεκάθαρες ότι ακόμη θέλουν το Ταμείο στο πρόγραμμα, πρόσθεσε.

Επίσης, το δημοσίευμα αναφέρει ότι αξιωματούχος του ΑΝΤ, που μίλησε μετά από το Eurogroup υπογράμμισε ότι το Ταμείο χρειάζεται σαφήνεια σε αυτό το σημείο προκειμένου να αξιολογήσει αν «βγαίνει» το πρόγραμμα.

«Χρειάζονται πραγματικά αυτή την επιτυχή ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης», είπε ο Ντάισελμπλουμ για το ΑΝΤ, προσθέτοντας ότι το Ταμείο επιδιώκει σοβαρές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

Scripta manent

Ως ενδεικτικό της διαφωνίας, οι Financial Times αναφέρουν ότι μία πρόταση διεγράφη από το προσχέδιο της ανακοίνωσης του Eurogroup. Σε αυτήν την πρόταση αναφέρονταν ότι η Ελλάδα και οι αξιωματούχοι της ευρωζώνης θα μελετήσουν τα είδη της φορολογικής και συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης που αναφέρει το ΑΝΤ. Οι υπουργοί εξέφρασαν την αντίρρηση ότι θα ήταν μη ρεαλιστικό να ζητηθεί από την Αθήνα να λάβει τέτοιου είδους μέτρα.

Το σχόλιο του Mark Gilbert του Bloomberg για το Eurogroup...

Τι γράφει ένας εκ των βασικών αρθρογράφων του Bloomberg, Mark Gilbert, για την Ελλάδα. Δυο πράγματα που ο πολύς κόσμος αγνοεί για την Ελλάδα είναι η τοποθέτηση του επικεφαλής του Οικονομικού Ινστιτούτου Levy του Πανεπιστημίου Bard των ΗΠΑ, στο υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης, καθώς και η ανάληψη της ηγεσίας της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, από ένα μη μέλος της κυβέρνησης. Ο ένας είναι ο Δημήτρης Παπαδημητρίου και άλλος είναι ο Γιώργος Πιτσιλής.

Συνέχεια...

Όπως γράφει ένας εκ των βασικών αρθρογράφων του Bloomberg, Mark Gilbert, για μια κυβέρνηση που διαφημίζει τις αριστερές της καταβολές όπως μπορεί (βλ. επίσκεψη Τσίπρα στην Κούβα για την κηδεία Κάστρο) , ο ΣΥΡΙΖΑ αποδεικνύεται απρόσμενα πραγματιστής σε ό,τι αφορά τις προσπάθειες να «γυρίσει» την εικόνα της οικονομίας.

Κι αν και τα εμπόδια παραμένουν, η Ελλάδα δεν μοιάζει πια με το χρεοκοπημένο κράτος που του αξίζει να εξοστρακιστεί από το ευρώ.

Όπως γράφει το άρθρο, είναι αλήθεια ότι οι τραπεζικές καταθέσεις βρίσκονται ακόμα 48% κάτω από τα προ κρίσης επίπεδα. Ωστόσο, οι καταθέτες έχουν αρχίσει να επιστρέφουν χρήματα στους λογαριασμούς τους τους τελευταίους μήνες.

Βελτίωση έχει υπάρξει και στις προοπτικές της ανάπτυξης, με το ΑΕΠ να επεκτείνεται με ετήσιο ρυθμό 1,8% στο τρίμηνο που έληξε τον Σεπτέμβριο, ξεπερνώντας τόσο τη Γερμανία όσο και την ευρωζώνη συνολικά.

Βελτίωση και στα δημόσια έσοδα, με αύξηση 7% από το ναδίρ του 2013. Όσο για τα capital controls, βοήθησαν κι αυτά στη συλλογή φορολογικών εσόδων μέσω της χρήσης ATM και καρτών.

Ωστόσο, σίγουρα υπάρχουν κι άλλα που πρέπει να γίνουν, επισημαίνει, όπως πχ οι ιδιωτικοποιήσεις που έχουν μείνει πίσω.

Όπως σημειώνει ο αρθρογράφος, η Ελλάδα ίσως μπορέσει να επωφεληθεί τελικά από την παραίτηση Ρέντσι στην Ιταλία. Γιατί όσο μεγαλύτερο είναι το ρίσκο πολιτικής αναταραχής ή αναστάτωσης στα χρηματιστήρια, τόσο πιο πιθανόν είναι η ΕΚΤ να προσθέσει τα ελληνικά ομόλογα στο πρόγραμμα QE τους επόμενους μήνες, ώστε έτσι να καθησυχαστεί η νευρικότητα των επενδυτών.

Η Ελλάδα, αναφέρει το άρθρο, χρειάζεται ελάφρυνση χρέους. Όπως αναφέρει ο Frank Gill, επικεφαλής του ευρωπαϊκού τμήματος αξιολογήσεων της Standard & Poor's, η Ελλάδα ξοδεύει περί το 7% του ΑΕΠ της για την εξυπηρέτηση χρέους, έναντι 8% στην Ισπανία και 9% στην Ιταλία, αλλά σε μια πολύ μικρότερη βάση ΑΕΠ που κάνει το χρέος διαχειρίσιμο, αλλά όχι βιώσιμο.

Όλοι πάντως αναγνωρίζουν ότι τα βήματα που γίνονται στις μεταρρυθμίσεις είναι μέτρια, ωστόσο η ελάφρυνση του χρέους θα δώσει στην Ελλάδα κάτι που θα μπορεί να επιδείξει στους ψηφοφόρους της, αφού την ίδια στιγμή ζητά την ανοχή και την υπομονή τους για παραπάνω μέτρα. Είναι καιρός, καταλήγει το άρθρο, μετά από τόσα χρόνια μαστίγιο, να δώσει η Ευρώπη και το «καρότο» που έχει ανάγκη η Ελλάδα.

Γερμανικός τύπος: Η Ιταλία δεν είναι Ελλάδα...

Για «το ιταλικό σοκ» κάνει λόγο στο πρωτοσέλιδό της η οικονομική εφημερίδα Handelsblatt, σημειώνοντας ότι «μετά το αποτυχημένο δημοψήφισμα και την παραίτηση Ρέντσι αυξάνεται η αγωνία για τη σταθερότητα της χώρας», τονίζοντας ωστόσο ότι «η υψηλή ανεργία και το τεράστιο δημόσιο χρέος απαγορεύουν οποιαδήποτε αδράνεια έναντι των μεταρρυθμίσεων».

Το θέμα που κυριαρχεί στα πρωτοσέλιδα της Τρίτης είναι αναμφίβολα η νέα πολιτική κατάσταση που διαμορφώνεται στην Ιταλία μετά την ηχηρή απόρριψη των προτάσεων της ιταλικής κυβέρνησης για μια νέα συνταγματική αναθεώρηση θεσμικής υφής στο δημοψήφισμα της Κυριακής καθώς και την ανακοίνωσή της πρόθεσης παραίτησης του πρωθυπουργού Ματέο Ρέντσι.

Για «το ιταλικό σοκ» κάνει λόγο στο πρωτοσέλιδό της η οικονομική εφημερίδα Handelsblatt, σημειώνοντας ότι «μετά το αποτυχημένο δημοψήφισμα και την παραίτηση Ρέντσι αυξάνεται η αγωνία για τη σταθερότητα της χώρας», τονίζοντας ωστόσο ότι «η υψηλή ανεργία και το τεράστιο δημόσιο χρέος απαγορεύουν οποιαδήποτε αδράνεια έναντι των μεταρρυθμίσεων». Σύμφωνα με το ίδιο πρωτοσέλιδο, η σημερινή διαβεβαίωση διά στόματος Σόιμπλε ότι «δεν υπάρχει κανένας λόγος να μιλήσουμε ξανά για μια νέα κρίση του ευρώ» δεν αρκεί και στην Ευρώπη αυξάνεται ο φόβος ότι τουλάχιστον στην Ιταλία η οικονομική κρίση θα γνωρίσει εκ νέου όξυνση, τις συνέπειες της οποίας θα υποστούν κυρίως οι επιχειρήσεις.

Συνέχεια..

Ιταλία όπως Ελλάδα;

Με την άποψη του Β. Σόμπλε φαίνεται ωστόσο να συντάσσεται άλλο, μακροσκελές σχόλιο που δημοσιεύεται στην ίδια εφημερίδα, βασική θέση του οποίου είναι ότι η παραίτηση Ρέντσι δεν πρέπει να αποτελεί λόγο για πανικό στην ευρωζώνη. Η σχολιογράφος της Handesblatt αναφέρει συνοπτικά: «Ελλάδα Ι και ΙΙ, Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία, Κύπρος και ξανά Ελλάδα ΙΙΙ. Επτά πακέτα βοήθειας για πέντε χώρες μέλη της νομισματικής ένωσης από το 2010 έχουν ήδη εγκριθεί και θα μπορούσαν να γίνουν περισσότερα. Το ταμείο διάσωσης του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας έχει διαθέσει μόλις το ένα τέταρτο των πόρων του. Απομένουν άλλα 373 δις ευρώ προς περεταίρω διάθεση (...) Η νομισματική ένωση θα μπορούσε εσαεί να διασώσει την Ελλάδα προκειμένου να αποτρέψει μια μεγαλύτερη ζημιά στο κοινό νόμισμα. Σχεδόν το σύνολο του ελληνικού χρέους βρίσκεται άλλωστε σήμερα στα χέρια του ΕΜΣ.

Αλλά στην περίπτωση της Ιταλίας κάτι τέτοιο δεν θα ήταν δυνατό. Εάν απειληθεί με χρεοκοπία η Ιταλία, δεν θα διασωθεί. Η ευρωζώνη δεν θα μπορούσε να βοηθήσει την Ιταλία, αλλά θα αναγκάζονταν να την αφήσει να πτωχεύσει, κι αυτό όχι δίχως συνέπειες για το κοινό νόμισμα. (...) Εν τέλει η Ιταλία δεν είναι Ελλάδα, κι αυτό από πολλές απόψεις: Τόσο η ιταλική κυβέρνηση όσο και οι τράπεζές της είναι υπερχρεωμένες στο εσωτερικό της χώρας. Η τόσο μοιραία εξάρτηση της Ελλάδας από τους διεθνείς πιστωτές δεν υπάρχει στην περίπτωση της Ιταλίας. Επίσης, σε αντίθεση με την Ελλάδα, η ιταλική οικονομική ελίτ δεν έχει γυρίσει την πλάτη στην χώρα. Οι πιστωτές του ιταλικού κράτους είναι ταυτόχρονα και πολίτες της – τουλάχιστον μέχρι στιγμής».

«Η νίκη έχει πολλούς πατέρες, η ήττα είναι ορφανή». Εκκινώντας από αυτή την κλασική πολιτική ρήση η Süddeutsche Zeitung εκτιμά ότι στην περίπτωση του ιταλικού δημοψηφίσματος η ήττα έχει πρόσωπο και όνομα και αυτό δεν είναι άλλο από τον πρωθυπουργό Ματέο Ρέντσι «που έσπευσε αμέσως να αναλάβει την πατρότητα του καταστροφικού δημοψηφίσματος και μέσω της παραίτησής του να μην αποποιηθεί των συνεπειών. Στο ίδιο σχόλιο μάλιστα η εφημερίδα του Μονάχου δεν διστάζει να κάνει και μια θετική αποτίμηση της σύντομης διακυβέρνησης Ρέντσι. «Υπάρχουν και θετικά. Οι 100 ημέρες Ρέντσι έδειξαν ότι η Ιταλία μπορεί να μεταρρυθμιστεί, όταν το θέλουν οι πολίτες της». Από την πλευρά της η Frankfurter Rundschau υποστηρίζει σε σχόλιό της ότι το ιταλικό δημοψήφισμα ότι «μεταρρυθμίσεις από μεταρρυθμίσεις διαφέρουν» κι ότι οι όποιες αλλαγές δεν θα πρέπει να γίνονται σε βάρος των πολιτών. «Στην Ιταλία όπως και στην Ευρώπη, ιδίως σε καιρούς λαϊκισμού, θα πρέπει όλοι με μια φωνή να ζητήσουν περισσότερη δημοκρατία!»

Πηγή: Deutsche Welle

Το στοίχημα των ιταλικών τραπεζών μετά το «όχι»

Η πολιτική αστάθεια στη γειτονική χώρα απειλεί τις ιταλικές τράπεζες και μάλιστα όσες «κουβαλούν στις πλάτες» τους πολλά κόκκινα δάνεια και όλο αυτό το διάστημα παλεύουν να αντλήσουν κεφάλαια από τις αγορές προκειμένου να επιβιώσουν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Monte dei Paschi. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, το μεγαλύτερο αγκάθι των τραπεζών στην Ιταλία είναι τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια, αξίας άνω των 300 δις. ευρώ. Σήμερα, μετά την επικράτηση του «όχι» στο δημοψήφισμα, το ερώτημα είναι ποιος επενδυτής θα δώσει αυτά τα χρήματα, την ώρα που η πολιτική αστάθεια και οι ανάγκες των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων αυξάνονται.

Σύμφωνα με έρευνα του Reuters, στη γειτονική χώρα τα μεγαλύτερα προβλήματα αντιμετωπίζουν:

Η Monte dei Paschi, η τρίτη μεγαλύτερη τράπεζα της Ιταλίας, είναι εκείνη που διατρέχει τον μεγαλύτερο κίνδυνο, καθώς προσπαθεί να αντλήσει κεφάλαια ύψους 5 δις. ευρώ για να διασωθεί.

Η Banca Carige, η τράπεζα της Γένοβας, η οποία προσπαθεί να πωλήσει κόκκινα δάνεια ύψους 1 δις. ευρώ. Σημειώνεται ότι η Banca Carige και η Monte dei Paschi είναι οι μόνες τράπεζες που στράφηκαν αναγκαστικά στις αγορές προκειμένου να αυξήσουν τα κεφάλαιά τους μετά τα stress test της ΕΚΤ το 2014.

Οι Banca Popolare και Veneto Banca, δυο περιφερειακές τράπεζες, οι οποίες διασώθηκαν την τρέχουσα χρονιά από το κράτος, καθώς δεν κατάφεραν να αντλήσουν κεφάλαια 2,5 δις. ευρώ. Σήμερα, οι τράπεζες χρειάζονται το αντίστοιχο ποσό ώστε να διαγράψουν τα κόκκινα δάνεια και να συγχωνευτούν.

Οι περιφερειακές Banca Etruria, Banca Marche, CariFerrara και CariChieti, οι οποίες κατάφεραν να ξεφύγουν από τη χρεοκοπία το 2015. Η διάσωσή τους συνέβη με τη διαγραφή της αξίας ομολόγων μειωμένης εξασφάλισης. Έως τώρα, η Ιταλία δεν έχει καταφέρει να βρει αγοραστές για αυτές, παρότι έχουν πώλησαν τα πιο «τοξικά» από τα κόκκινα δάνειά τους.

Τα Διαγράμματα της Ημέρας

The Dow is starting to outperform the S&P 500 again. Here's 30 years of DJIA vs. SPX on one chart

